Сумно, марно по долині,
Почорніли білі цвіти,
Пожовк лист на деревині,
Птах полетів в інші світи.

Од запада сиві хмари
Цілу землю заливають,
Чагарами нічні мари
З вітрами ся розмовляють.

А на горі калинонька
Головоньку нахиляє,
А над Дністром дівчинонька
Сльозами ся заливає.

"Чого тужиш, калинонько,
Головоньку нахиляєш?
Чого плачеш, дівчинонько,
Сльозами ся заливаєш?

Ци тя доля покинула?
Ци не маєш матусеньки?
Ци ти краса загинула?
Ци говорють вороженьки?"

"Ні мня доля покинула,
Ні не маю матусеньки,
Ні ми краса загинула,
Ні говорють вороженьки.

Йно ми тужно за весною,
Що так борзо перецвіла:
Куда гляну мисленькою —
Нема того, що-м любила".

1836